

МИНИСТРЕСТВО НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА

№ 94ММ-180 на МТСП от 30.06.2008 г.

ОТНОСНО УДЪЛЖЕНИЯ ПЛАТЕН ГОДИШЕН ОТПУСК НА РАБОТНИЦИ И СЛУЖИТЕЛИ СЪС ЗАГУБЕНА РАБОТОСПОСОБНОСТ ОТ 50 И НАД 50 %

Съгласно специалната разпоредба на чл. 319 от Кодекса на труда (КТ) работниците и служителите със загубена работоспособност 50 и над 50 на сто, имат право на платен годишен отпуск в размер не по-малък от 26 работни дни. Ако лицето е със загубена работоспособност 50 и над 50 на сто, има право на платен годишен отпуск в размер не по-малък от 26 работни дни, ако е под 50 на сто - в размер не по-малък от 20 работни дни - чл. 155, ал. 4 КТ.

В хипотезата на чл. 319 КТ удълженият платен годишен отпуск се явява редовен платен годишен отпуск за тези категории работници и служители.

Според чл. 139а, ал. 1 КТ работодателят, след консултации с представителите на синдикалните организации и с представителите на работниците и служителите по чл. 7, ал. 2 КТ, може да установява за някои длъжности ненормиран работен ден, поради особения характер на работата. Със своя заповед работодателят определя списъка на длъжностите, за които се установява ненормиран работен ден (чл. 139а, ал. 2 КТ). От законовата разпоредба следва, че работниците и служителите, за длъжностите на които работодателят е установил ненормиран работен ден, при необходимост са длъжни и след изтичането на редовното работно време да изпълняват трудовите си задължения. Извършената от тях "в повече" работа се компенсира с допълнителен отпуск, а когато необходимостта изисква да се работи в почивни и празнични дни - с увеличено възнаграждение за извънреден труд. Минималният размер на допълнителния платен годишен отпуск за работа при ненормиран работен ден е 5 работни дни, като по-голям размер може да се уговаря в колективен или индивидуален трудов договор (чл. 156, ал. 1, т. 2 и чл. 156а КТ).

Следователно, ако длъжността на лицето е включена в такъв списък, то ще има право на допълнителен платен годишен отпуск по чл. 156, ал. 1, т. 2 КТ в размер не по-малък от 5 работни дни, а в по-голям размер, ако това е уговорено в колективен или в индивидуалния трудов договор.

В заключение следва да се има предвид, че предвиденият в чл. 319 КТ платен годишен отпуск, в размер не по-малко от 26 работни дни, се явява основен за работниците и служителите с 50 и над 50 на сто загубена работоспособност и те имат право на него отделно и независимо от правото им на допълнителен платен годишен отпуск за ненормиран работен ден, установен в разпоредбата на чл. 156, ал. 1, т. 2 КТ.